

בש"פ 9566/17 - מדינת ישראל נגד איברהים סלימאן, סאלח סלימאן

בבית המשפט העליון

בש"פ 9566/17

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים: 1. איברהים סלימאן
2. סאלח סלימאן

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: מדינת ישראל

בשם המשיב 2: 1. איברהים סלימאן

החלטה

1. בקשה שביעית להארכת מעצרו של המשיב 2 בתשעים יום לפי סעיף 62(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) החל מיום 13.12.2017, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 41219-09-15 בבית המשפט המחוזי בנצרת, לפי המוקדם.

המשיב 1 נתן את הסכמתו להארכת מעצרו בהודעת סנגורו מיום 22.11.2017.

רקע והליכים קודמים

2. עובדות כתב האישום והשתלשלות ההליכים בעניינו של המשיב 2 תוארו בהרחבה בהחלטות קודמות שניתנו על-ידי בית משפט זה (בש"פ 4653/16, בש"פ 6960/16, בש"פ 9657/16, בש"פ 2235/17, בש"פ 4897/17, בש"פ 6757/17) משכך, אינני מוצאת מקום לשוב ולפרט את הרקע לבקשה שלפני.

3. אציין בתמצית, כי ביום 24.9.2015 הוגש נגד המשיבים כתב אישום המייחס להם עבירות של רצח, חבלה בכוונה מחמירה ויריות בשטח מגורים שבוצעו באוגוסט 2015, זאת על רקע התנגדותו של המשיב 1 לנישואי בת משפחתו לבן משפחת חג'יר (להלן: הארוס), עמה מצויה משפחתו בסכסוך (להלן: משפחת חג'יר). מסכת האירועים המתוארת בכתב האישום החלה ביום 29.8.2015 בוויכוח אלים שפרץ בין המשיב 1 לבין הארוס. למחרת, ביום 30.8.2015, ובמהלך תגרה נוספת שאירעה באותו ערב בין הארוס לבין המשיב 1, הזעיק המשיב 1 את המשיב 2, והשניים נסעו לכיוון בית משפחת חג'יר כשהם חמושים בכלי נשק. בדרכם הבחינו השניים באחיו של הארוס (להלן: המנוח) ובאדם נוסף, פתחו בירי לעברם, המשיכו בנסיעה לכיוון בית משפחת חג'יר וירו לעבר הבית ולעבר בני המשפחה. הירי הוביל למותו של המנוח ולפציעה שטחית של האדם הנוסף.

4. ביום 24.11.2015 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב 2 עד תום הליכי המשפט נגדו, מעצר אשר הוארך מעת לעת בהחלטות שניתנו בבית משפט זה.

5. משפטו של המשיב 2 מתברר מאז חודש ספטמבר 2015 והוא מתמשך בשל החלפת ייצוגו של המשיב 1. ביום 27.11.2017 לאחר שתמה פרשת ההגנה, נעתר בית המשפט המחוזי לבקשה לדחות את המשך הדיון בתיק במספר חודשים על מנת לאפשר למשיב 1 להסדיר את ייצוגו ולהביא עדים מטעמו.

6. ביום 27.11.2017 נקבע כי המשך פרשת ההגנה יידחה לשלושה מועדים בחודשים יולי וספטמבר 2018, זאת בהתאם לבקשת בא-כוחו החדש של המשיב 1. במסגרת אותו דיון הודיעה המבקשת כי בשל הימשכות ההליכים בעניינו של המשיב 2, היא מסכימה להקלה בתנאי מעצרו כך שישהה במעצר בפיקוח אלקטרוני, וזאת בכפוף לחוות-דעת הממונה על הפיקוח האלקטרוני, הרחקתו ממקום האירוע וממשפחת המנוח ואישור מפקחים ראויים על-ידי בית המשפט המחוזי.

הבקשה דנן

7. המבקשת טוענת כי העבירות המיוחסות למשיב 2 מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, אך מודעת לכך שהאחריות להימשכות ההליכים אינה רובצת לפתחו, אלא מוטלת על כתפי המשיב 1. לפיכך כאמור, עומדת היא על

בקשתה להארכת המעצר אך מסכימה כי תבחן האפשרות למעצר באיזוק אלקטרוני.

8. המשיב 2 טוען כי הואיל והצפי הוא להימשכות ההליך עוד זמן רב, ובשל טענתו לכרסום בראיות, יש להורות על שחרורו למעצר בית ואף ליתן לו אפשרות לצאת לעבודה.

דיון והכרעה

9. לאחר שעיינתי בכל החומר הרלבנטי, ושמעתי את באי-כוח הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, שוכנעתי כי דין הבקשה להתקבל, בכפוף לקיומו של דיון בבית המשפט המחוזי בבקשת המשיב 2 להקל על תנאי מעצרו ולנוכח הסכמת המדינה להעברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני.

10. כידוע, בדונו בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות לבין שמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. לשם כך, על בית המשפט להביא בחשבון את פרק הזמן שחלף ממועד מעצרו של הנאשם, קצב התקדמות ההליך, המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, חומרת העבירה המיוחסת לו, וכן את החשש משיבוש הליכי משפט והימלטות הנאשם מאימת הדין. ככל שתקופת המעצר מתארכת, נעה נקודת האיזון לעבר זכותו של הנאשם לחירות. בתוך כך, ובשים לב למכלול השיקולים הללו, ישוב ויבחן בית המשפט את האפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופת מעצר (ראו: בש"פ 4084/15 מדינת ישראל נ' דלו, פסקה 8 (25.6.2015); בש"פ 5456/15 מדינת ישראל נ' רובין, פסקה 11 (17.08.2015)).

12. יישום אמות מידה אלה על ענייננו מוליך למסקנה כי יש להיעתר לבקשה. אשר לחלוף הזמן - ההליך בענייניו של המשיב 2 נמשך כבר למעלה משנתיים, הדבר נובע בין היתר מההתפתחויות בהליך שהתרחשו לאחרונה בנוגע להחלפת הייצוג של המשיב 1, שלא היו בשליטת המבקשת. ואכן, נוכח פרק הזמן הרב בו נתון המשיב 2 במעצר, מסכימה המבקשת למעצרו בפיקוח אלקטרוני. בעניין זה יוער, כי לא ברור מדוע עד כה לא נקבע דיון בבקשת המשיב 2 להקלה בתנאי מעצרו, שכן המבקשת הסכימה להעברת המשיב 2 למעצר בפיקוח אלקטרוני כבר ביום 27.11.2017.

אשר למסוכנות הנשקפת ממעשי המשיב 2 - העבירות המיוחסות לו הן מן החמורות ביותר - רצח וחבלה בכוונה מחמירה, וזאת תוך שימוש בנשק חם - אשר מקימות סכנה לשלום הציבור ובטחונו, וכן הסכסוך הפעיל בין המשפחות אשר ברקע לעבירות המיוחסות למשיב 2, מעידים כי נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה.

13. מן האמור לעיל עולה, כי בשל פרק הזמן הממושך בו נתון המשיב 2 במעצר מאחורי סורג נעה נקודת האיזון לעבר זכותו של המשיב 2 להקלה בתנאי מעצרו ונראה כי לא בכדי נתנה המבקשת הסכמתה העקרונית להעברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני, בכפוף לחוות-דעת הממונה על הפיקוח האלקטרוני, הרחקתו ממקום האירוע וממשפחת המנוח ואישור מפקחים ראויים על-ידי בית המשפט המחוזי.

14. מובן שבחינת האפשרות לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב 2 מסורה לבית המשפט המחוזי, אשר יבחן את האפשרויות השונות, לרבות העברתו למעצר באיזוק אלקטרוני, תוך הרחקתו ממקום האירוע וממשפחת המנוח

ובדיקת המפקחים המוצעים על-ידו.

15. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב 2 ב-90 ימים החל מיום 13.12.2017, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 41219-09-15 בבית המשפט המחוזי בנצרת, לפי המוקדם. בנוסף, אני מורה לבית המשפט המחוזי לדון בתנאי מעצרו של המשיב 2 נוכח הסכמת המדינה בעניין זה בהקדם האפשרי.

ניתנה היום, כ"ה בכסלו התשע"ח (13.12.2017).

שׁוֹפֵט
